

## عنوان مقاله:

مقایسه سفال منقوش مثلثی محوطه های هخامنشی در شمال غرب ایران با ترکیه

## محل انتشار:

دومین همایش ملی باستان شناسی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

## نویسنده:

زهرا میر مرسلی - کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

## خلاصه مقاله:

مهمترین سفالهای رایج در دوره هخامنشی در محدوده شمال غرب ایران، سفالهای منقوش است که به سفالهای منقوش مثلثی معروف هستند. این سفالها برای اولین بار توسط دایسون از حسنلو بدست آمده و تاریخ آنها تاحدودی مشخص بوده و اکثر محققان تاریخ آنها را به دوره هخامنشی منسوب می دانند. تعریفی که برای این گونه سفالی ارائه شده تلفیق تکرارپذیر خصوصیات متمایز از قبیل رنگ، شاموت، تکنیکهای شکل دهی و پرداخت نهایی فرم های سفالی شاخص و تکنیکهای تزئینی است. این سفال ها چرخ ساز، سخت باپخت خوب و حاوی شاموت شن ریزیا ماسه می باشد. رنگ اصلی هسته سفالها نخودی و قهوه ای است و سطح خارجی آنها اغلب دارای پوشش گلی به رنگ کرم می باشد. از اساسی ترین شاخصه های آنها بکارگیری نقوش هندسی به شکل مثلث، مثلث های توپر و توخالی هاشورخورد و متقاطع، نقوش الماسی، دالبری و هلالی، اشکال پرندگان، دایره ای و نقوش منحصر بفرد به شکل درخت کاج است. رنگ نقوش شامل طیف رنگی قهوه ای، قهوه ای تیره، ارغوانی، قهوه ای مایل به قرمز، قهوه ای روشن و قرمز می باشد. تزئین بکار رفته در این سفالها نقاشی است، که نقوش برروی لبه ظروف، داخل لبه، بدنه ظروف و به مقدار کم برروی شانه ظرف می باشد. فرم رایج ظروف منقوش کاسه یا کوزه است که بیشتر در غالب کاسه با فرم گل لاله ای است. از لحاظ فرم و شکل بانمونه هایی از کاسه های دوره اورارتویی، ماننا و ماد دارای تشابه هاتی هستند که با نمونه های مشابه در سفالهای یافت شده از ترکیه مورد مقایسه قرار گرفتند که نشانگر این مسئله بود که سفال های این دوره در دو منطقه مذکور دارای تشابه شکلی و تزئینی بوده و تفکیک آنها از یکدیگر بخصوص در محوطه بهمن دژ مشکل است. داده های سفالی این دو منطقه همگون است که این همانندی در شکل سفالها و تزئینات بکار گرفته شده دیده می شود.

## کلمات کلیدی:

سفال، منقوش مثلثی، شمال غرب ایران، ترکیه

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/541067>

